

ἡ νίκη τρανῶς ἐγνωστοποιεῖ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ πολέμου δόξα ἔθεσεν αὐτὸ ἐν ἱκανῶς ὑψηλῇ θέσει).

Ἐν ταύτῃ τῇ περιόδῳ ὑπάρχουσι τρεῖς κυρίαι προτάσεις, ἐν τῷ ἡμισυ τῆς περιόδου (ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ μέρει = *въз-вишение*) ὑπάρχει μία, ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ ἡμισυ (τῷ ἐπομένῳ μέρει = *понижение*) ὑπάρχουσι δύο προτάσεις, αἵτινες δεικνύουσι τὴν αἰτίαν τοῦ λεχθέντος ἐν τῷ προηγουμένῳ μέρει, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεννοεῖται [ὡς συμβαίνει κάποτε] ὁ σύνδεσμος, *защото*, καὶ ἡ περίοδος λέγεται Αἰτιολογική, αἱ δὲ προτάσεις εἶναι διηγηματικά. Τὸ πρῶτον μέλος (κῶλον) τῆς τρικώλου ταύτης περιόδου εἶναι σύνθετος συνδεδεμένη πρότασις, ἐξ ἧς τὸ „*нашият народъ нѣма нужда отъ басни*“ εἶναι Κυρία πρότασις, τὸ δὲ „*съ които да се мъчи да възвиси своето произхождение*“ εἶναι ἐξαρτωμένη προσδιοριστικὴ πρότασις. Τὸ δὲ δεῦτερον μέλος (κῶλον) αὐτῆς *побѣдата високо е възвѣщавала неговото съществуване*“ εἶναι ἀπλῇ πρότασις, ὡς καὶ τὸ τρίτον μέλος (κῶλον) αὐτῆς „*военната слава го е поставила на доста високо мѣсто*“ εἶναι ὁμοίως ἀπλῇ πρότασις, Ἀφοῦ ταῦτα ἐξετάσῃ ὁ σπουδάζων, ἀνάγκη εἶτα νὰ εὕρῃ πάσης μιᾶς προτάσεως ἐκ τούτων τὸ ὑποκειμενον, τὸ ῥῆμα (κατηγορηματικὸν *сказуемо*) ἢ τὸ συνδετικὸν (*съмъ, бивамъ, ставамъ*), τὰ ἀντικείμενα, τοὺς προσδιορισμοὺς, τὰ περιστατικά, καὶ τὰς παρενθετικάς λέξεις (ἢ προτάσεις), καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ἐξετάσῃ πάσαν λέξιν ταύτης τῆς περιόδου, ἂν ᾖ μέρος τοῦ λόγου κλιτὸν ἢ ἀκλιτὸν ἐν ἐκτάσει κτλ. ὡς ἐν ταύτῃ τῇ περιόδῳ: „*Нашиятъ народъ нѣма нужда отъ басни*“, τὸ *народъ* εἶναι подлежаще (ὑποκειμενον) *нѣма* εἶναι τὸ *сказуемо* (ἢ τὸ κατηγορούμενον, κατηγορηματικὸν ἢ τὸ ῥῆμα), *кой народъ?* *нашиятъ*, εἶναι προσδιορισμὸς τοῦ ὑποκειμένου, *народъ*, *какво нѣщо нѣма нашиятъ народъ?* *нужда* εἶναι ἀντικείμενον τοῦ ῥῆ-